

ناظرانی که از برداشت آب سود می برند

گزارش تازه مرکز پژوهش‌های مجلس نشان می‌دهد بحران آب زیرزمینی فقط نتیجه خشکسالی نیست ساختاری که هم‌زمان سیاست‌گذار، مجری، ناظر و منتفع است، طرح نجات آبخوان‌ها را پس از یک دهه در بسیاری از بخش‌ها روی کاغذ نگه داشته است

روزنامه سامما

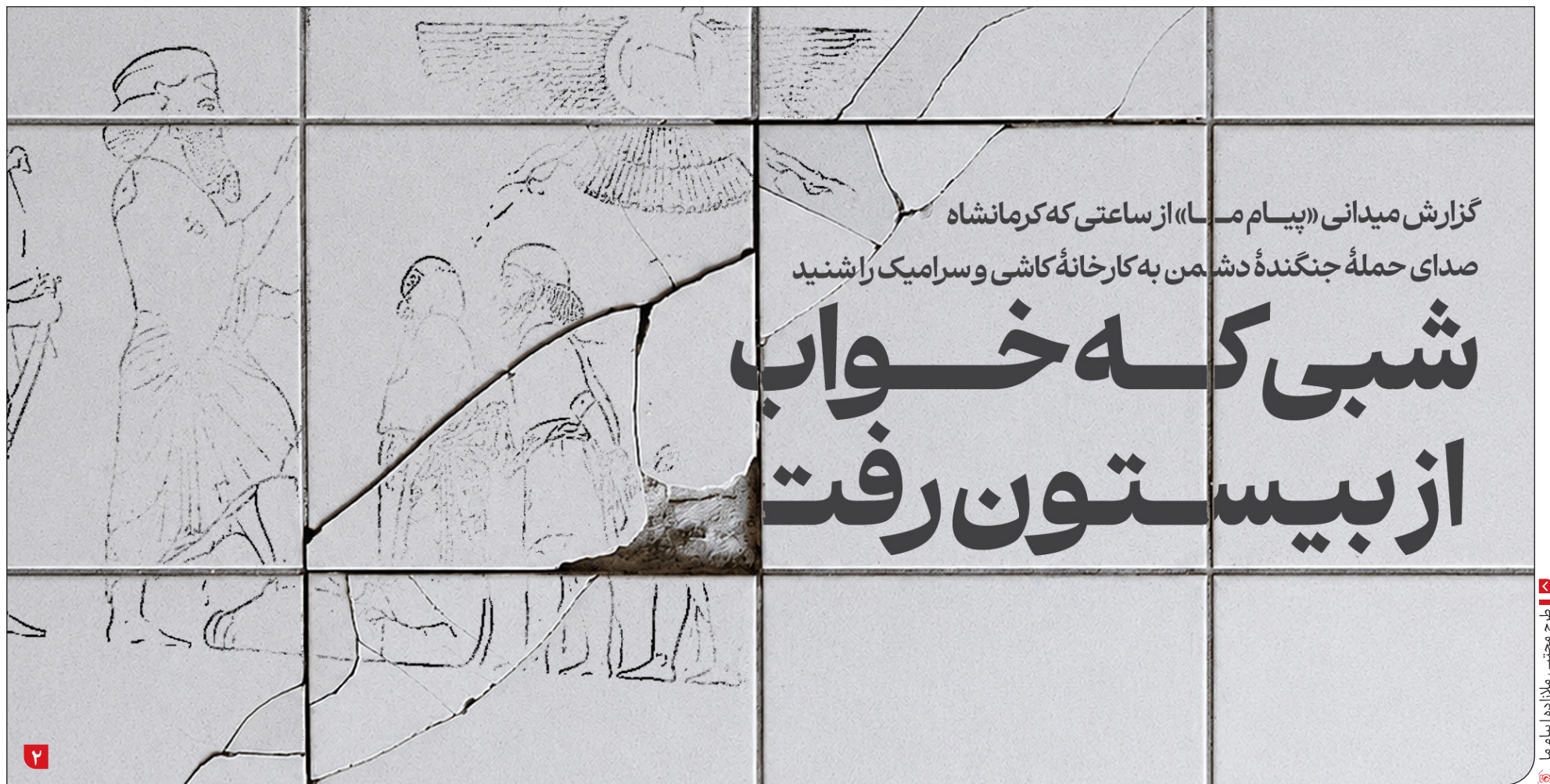
سال بیست و دوم | شماره پیاپی ۳۴۳۱ | دوشنبه ۱۴۰۵ | قیمت ۱۰ هزار تومان

www.payama.ir

دفتر کسانی که به اسم موقوفه، عرصه‌های جنگلی هیرکانی را می‌فروختند، پلمب شد

جنگل فروشی با نام موقوفه

مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری مازندران، نوشهر؛ سودجویان، اراضی جنگلی در «تکیش» را با قیمت متری یک و نیم تا دو میلیون تومان می‌فروختند

طرح مجتبی ملازاده پیام ما

ایستگاه راه‌آهن تهران موزه‌ای زنده بر ریل‌ها
روایتی از احیای میراث صنعتی ایران در قلب پایتخت

ریشه‌ها شهر را می‌بلعند

گزارشی درباره «کنوکارپوس»؛ درخت محبوب مدیران شهری و کابوس تأسیسات و زیرساخت‌های جنوب

تیم ملی ما یا آن‌ها؟

واکوی شکاف میان فوتبال، سیاست و افکار عمومی در یک نشست

یادمان باشد که این خاک خشک است

انیمه فرید مجتهدی | اکتوری آب‌وهواشناسی

تیم ما

افاطمه باباخانی | روزنامه نگار

هنوزم برای پیروز شدن تو این بازی وقت هست.

حمایت تو، می‌تونه پاس گل باشه!

حکمرانی داده‌محور یا تکرار شعارهای آشنا

صنعت، نیرو و کشاورزی به‌طور تاریخی محدود بوده است. نکته دوم، ابهام در سازوکار اجرائی. عبارتی مانند «دستورالعمل جامع مشارکت مردمی» یا «بازنگری نظام منابع انسانی»، بدون افق زمانی، منابع مالی مشخص یا مرجع پاسخگویی، در سنت گزارش‌های مشابه دولتی پیش‌تر نیز تکرار شده‌اند؛ بی‌آنکه الزام‌آور شوند. نکته سوم، تأکید درست بر آسیب‌های زیست‌محیطی جنگ اخیر است، اما بدون پیوند صریح آن با بودجه بازسازی یا سازوکار مشخص چبران خسارت، این تأکید در حد ابراز تأسف باقی می‌ماند. در مجموع، چارچوب فکری ارائه شده از سوی رئیس‌جمهور پخته‌تر از گفتمان معمول است، اما سنجش واقعی آن به این بستگی دارد که آیا سازوکارهای اجرایی و بودجه‌ای پشتیبان آن خواهند آمد یا نه.

و سامانه‌های هوشمند رصد نیز با تجربه‌های موفق کشورهایی مانند برزیل در نظارت ماهواره‌ای بر جنگل‌های آمازون هم‌راستا است. اما فاصله میان این صورت‌بندی نظری و واقعیت اجرایی محیط‌زیست ایران، جای تأمل دارد. نکته اول آنکه پژوهشگران «نبود داده‌های دقیق» را عامل اصلی بی‌توجهی دستگاه‌ها معرفی می‌کنند؛ حال آنکه بخش قابل‌توجهی از تخریب‌های محیط‌زیستی کشور از خشک‌شدن تالاب‌ها تا توسعه صنایع آبربر در مناطق کم‌آب که خود او نیز بدان اشاره می‌کند، نه ناشی از کمبود داده، بلکه نتیجه تعارض منافع میان دستگاه‌های اجرایی، فشار اقتصادی برای اشتغال‌زایی و ضعف ضمانت اجرای قوانین موجود بوده است. سازمان حفاظت محیط‌زیست سال‌هاست داده و گزارش تولید کرده؛ مشکل بیشتر در نقطه تبدیل دانش به تصمیم الزام‌آور بوده است؛ جایی که قدرت چانه‌زنی این سازمان در برابر وزارتخانه‌های

سخنان رئیس‌جمهور در نشست روز گذشته با مدیران ارشد سازمان حفاظت محیط‌زیست، از حیث صورت‌بندی نظری، نقطه‌قوتی قابل توجه دارد؛ تأکید بر اینکه داده زمانی ارزش دارد که به تصمیم و اقدام بینجامد، گزاره‌ای است که در ادبیات حکمرانی محیط‌زیستی جهان جایگاه شناخته شده‌ای دارد. اشاره به ضرورت پایش برخط

نوبت اول

آگهی مناقصه عمومی دومرحله‌ای

شماره ب/۵۲-۱۴۰۵/۳۱

شرکت آب‌وفاضلاب استان کرمان در نظر دارد مناقصه عمومی خرید کابل مسی از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به شماره ۰۰۵۹۶۳۰۰۲۱۹ برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند تاریخ انتشار مناقصه در سامانه تاریخ ۱۴۰۵/۰۳/۳۱ می‌باشد.

مبلغ برآورد: ۱۵/۲۹۱/۰۳۹/۱ ریال
مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۳۷/۸۸۰/۳۵/۸۳۸ ریال به صورت ضمانت بانکی (فرایند ارجاع کار) در وجه شرکت آب و فاضلاب استان کرمان
ضمانتنامه فوق باید به مدت سه ماه از زمان پیشنهاد قیمت اعتبار داشته باشد و برای سه ماه نیز قابل تمدید باشد.
مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت: مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۳۱ لغایت ۱۴۰۵/۰۴/۰۶
مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: ساعت ۱۹ روز شنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۰
آخرین مهلت تحویل پاکت (الف): به صورت حضوری ساعت ۱۳ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۰ به دفتر حراست شرکت آب و فاضلاب استان

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۴/۰۴ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۴/۰۴

مدیریت روابط عمومی و آموزش همگانی

من هم حمایت می‌کنم
mahak.app
*۱*۲۳۵۴۰#

محک
سازمان خیریه حمایت از کودکان مبتلا به سرطان
mahak-charity.org

د فتر کسانى که به اسم موقوفه، عرصه‌هاى جنگلى هیرکانى را مى‌فروختند، پلمب شد

جنگل فروشى با نام موقوفه

مدیرکل منابع طبیعی وآبخیزداری مازندران - نوشهر؛ سودجویان، اراضى جنگلى در «تکیش» را با قیمت متزى یک ونیم تا دو میلیون تومان مى‌فروختند

۱۳۹۱

۱۳۹۱

فاطمه باباخانى

روزنامه‌نگار

معاون جنگل سازمان منابع طبیعی وآبخیزداری با اشاره به اینکه از زمانى که این موضوع مطرح و تبلیغاتى برای فروش اراضى مى‌انجام شد، اداره کل منابع طبیعی مازندران - نوشهر پیگیرى‌هاى زیادى انجام داد، گفت: «با همراهى قوه قضائیه، دادستان استان مازندران و شوراى حفظ حقوق بیت‌المال، دفترى که این خرید و فروش در آن انجام مى‌شد، پلمب شد. اداره اوقاف نیز این وقف را رد کرده و علیه افرادى که با این عنوان فروش اراضى مى‌را

یادداشت |

یادمان باشد که این خاک خشک است

نیما فرید مجتهدى

ادکترى آب‌هوشناسى

مطابق آمارهاى سازمان هواشناسى کشور، امسال اکثر مناطق کشور سال بارشى مناسبى را تجربه کرده‌اند. میزان بارش کشور از ابتدای سال آبى (آغاز مهرماه) تا نیمه خرداد ۱۴۰۵، بعد از سال‌ها در محدودهٔ نرمال (حدود ۳ درصد بالای میانگین بلندمدت) قرار دارد. امرى که در سال‌هاى اخیر کمتر دیده شده بود. هرچند آمار کلی کشور نشان از افزایش بارش دارد و حتى طبیعت هم در جای‌جای ایران این مسئله را به رخ مى‌کشد اما این افزایش بارش در کل کشور یکنواخت نبوده است. بیشترین افزایش بارش در میان استان‌ها، متعلق به استان هرمزگان برابر با ۷۷ درصد است؛ رقمى به یادماندى برای این استان در تاریخ. با این حال ۱۷ استان از شرایط کاهش بارشى رنج مى‌برند. بیشترین این کاهش، مربوط به تهران برابر با ۳۸ درصد است و

البته استان‌هاىی مانند البرز، همدان، قم و کلانشهر مشهد نیز از شرایط کم بارشى رنج مى‌برند و این در حالى است که تمرکز جمعیتى و صنعتى در این شهرهاى مهم، مى‌تواند تابستان پرچالشى را برای این مناطق رقم بزند. نگاهى کلی به این تفاوت‌هاى بارشى نیز نشان از تمرکز کم بارشى در محدوده استان‌هاى همجوار رشته‌کوه‌هاى البرز است. امسال از معدود سال‌هاىی است به‌رغم اینکه حال هواى کوه‌هاى البرز نسبتاً خوب است اما استان‌هاىی چون گیلان و مازندران شرایط نامساعدى را به خود دیده‌اند و این هم یکى از شگفتى‌هاى الگوی بارشى امسال ایران است. سال خوب بارشى ایران به نسبت در بهار امسال هم خود را نشان داده است. روزهاى ابرى با بارش‌هاى رگبارى که حالتى نمادین از بهار در اکثر مناطق کشور داشت. این شرایط مطلوب یا به بیان بهتر به ظاهر مطلوب بارشى، موجى از خوشحالى را در بطن جامعه با خود به همراه آورده است که امرى طبیعى و قابل خود را نشان داد. البته که همچون همیشه بازار داغ شایعات آب‌وهواىی را نیز داغ کرده است. خبرهاىی عمدتاً با منشاء نامعتبر و البته تیتراهىی که بیشتر

سوى جریان وضعیت روانى جامعه را دنبال مى‌کند نه شرایط آب‌وهواىی آن را. تیتراهىی از جمله اینکه شرایط خشکسالى کشور پایان یافته است و ایران وارد دورهٔ تسالى بزرگ شده‌است. نگاهى موشکافانه به ادبیات علمى تخصصى علوم جوى ایران در دو دهه اخیر و همچنین سازمان‌هاى مرتبط نشان مى‌دهد هیچ وقت امکان یک جمع‌بندى مشخص و جامع در زمینه مسائل بارشى کشور وجود نداشته است. تنها موردى که تمامی مراجع علمى و سازمانى پیرامون شرایط آب‌وهواىی کشور به آن اذعان دارند و در همخوانى با سناریوهاى مراکز جهانى است تأثیر قابل توجه تغییراقلیم و گرمایش جهانى برگستره فلات ایران است که این مسئله به ناهنجار شدن بیشتر شرایط آب‌وهواىی آن انجامیده است. عمده شرایط پیش آمده به دلیل تغییراقلیم در ایران منجر به ناهنجارى بارشى، خشک‌تر و گرم تر شدن ایران است. امرى که به‌ویژه در دو دهه اخیر به عینه مشاهده شده‌است. تأثیر مشخص شرایط تغییراقلیم در ایران به دلیل قراقریزى آن در منطقه جنب حاره است که به دلیل شرایط جغرافیایى و آب‌وهواىی و خشکى ذاتى‌اش از این تغییرات بیشتر متاثر مى‌شود. در این بین نبود مدیریت یکپارچه حوضه‌هاى آبریز کم‌توجهى در بهره‌بردارى از شرایط آب‌هاى سطحى و زیرسطحى، این بحران را تشدید کرد. آنچه اما این روزها خطرناک به نظر

به گفته مهرداد خزایى پول، عده‌اى با سوءاستفاده از نام موقوفه، دفترى زده بودند و اراضى جنگلى را با قیمت بین یک‌ونیم تا دو میلیون تومان مى‌فروختند. او افزود: «این افراد بدون اینکه نقشه دارى مختصات ارائه و مشخص کنند که این اراضى در کجا واقع شده‌اند، این کار را انجام مى‌دادند.»

مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری مازندران - نوشهر با اشاره به اینکه این اراضى جنگلى و سند آن به نام انتقال

است، ادامه داد: «سال گذشته هم زمانى که چنین تبلیغى را دیدیم، از طریق پلیس فتا و دادستان استان مازندران اقدام کردیم. دادستانى استان هم موارد را به دادستانى کل کشور اعلام کرد.»

به گفته خزایى‌پول، آن زمان به تمام دادستان‌هاى استان‌هاى دیگر اعلام شد که اگر دفترى در استان‌هاى دیگر با این موضوع مشغول کار است، فعالیتش غیرقانونى است؛ زیرا آنها در حال خرید و فروش اراضى مى‌هستند که مصداق فروش مال غیر است. او گفت: «با پیگیرى‌هاى انجام‌شده، مدارکى مبنى بر خرید و فروش اراضى مى‌در دفترى که به‌تازگى در تکابین افتتاح کرده بودند، پیدا کردیم.

در این راستا، باکمک دادستانى این دفتر پلمب شد.»

این مقام مسئول درباره مساحت اراضى فروخته‌شده اظهار بی‌اطلاعى کرد. او درباره اینکه آیا این اراضى به خانواده ایناگرگان و ارتش فروخته شده است، گفت: «آنها عنوان کرده بودند که خانواده ایناگرگان، جانبازان و بازنشستگان کشورى و لشکرى مى‌توانند این اراضى را خریدارى کنند و تبلیغاتشان روی این موضوع متمرکز بود.»

تکیش جزو مستثنیات نیست

محمد داس مه، مشاور حقوقى رئیس سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری، نیز به «پام ما» گفت: «جنگل‌هاى تکیش تکابین دارى سند رسمى شش دانگ به نام سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور است و گواهى تشخیص آن نیز به قطعیت رسیده است. این عرصه‌ها اراضى مى‌و جنگلى‌اند، در زمره اراضى غیرمتصرفى قرار دارند و به هیچ عنوان مستثنیات نبوده‌و قابل تملک یا تصاحب خصوصى نیستند.»

به گفته داس مه، پس از انتشار ویدئویى درباره تلاش برخى اشخاص برای خرید و فروش این عرصه جنگلى با ادعاى واهى و خلاف واقع وقف، سازمان منابع طبیعی از طریق مکاتبات متعدد حقوقى با دادستانى کل کشور، دبیرخانه شوراى حفظ حقوق بیت‌المال قوه قضائیه، سازمان بازرسى کل کشور و وزارت اطلاعات موضوع را پیگیرى کرد و در نهایت پرونده‌اى قضایى در این باره تشکیل شد. او افزود: «هرگونه خرید و فروش این عرصه ارزشمند جنگلى از سوى اشخاص حقیقى و حقوقى، مى‌تواند مصداق فروش مال غیر و از مصادیق خاص کلاهبرداری باشد.»

مشاور حقوقى رئیس سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور با اشاره به اینکه اداره اوقاف و امور خیریه شهرستان تکابین به‌صورت مکتوب و رسمى اعلام کرد که موقوفه‌اى به

این نام در اداره اوقاف و امور خیریه این شهرستان ثبت نشده است، گفت: «دفتر مذکور که در حال خرید و فروش غیرقانونى این عرصه جنگلى بود، به دستور مقام محترم قضایى پلمب قضایى شده است. به علاوه، بر اساس مصوبه شوراى حفظ حقوق بیت‌المال و منابع طبیعى دادگستری استان مازندران، در نقاط مختلف روستاهاى منتهى به این عرصه جنگلى، بنرهاى هشدارى مبنى بر غیرقابل فروش بودن اراضى مى‌و این جنگل نصب شده‌است.»

مردم هوشیار باشند

رئیس منابع طبیعی تکابین نیز در این باره به «ایرنا» گفت: «اعضاى این باند طى یک سال گذشته اراضى مى‌دارى سند انتقال در منطقه تکیش تکابین و دیگر نقاط کشور را با سوءاستفاده از عنوان خانواده ایناگرگان و شهدا و با قیمت‌هاى بسیار پایین به مردم واگذار مى‌کردند که با ورود دستگاه قضایى و نهادهاى مسئول، این اراضى پلمب شد.» او توضیح داد: «این افراد قطعه‌زمین‌هاىی را که در محدوده جنگل‌کارى منابع طبیعى قرار داشت، در منطقه تکیش با قیمت‌هاى بسیار پایین، حدود یک میلیون و ۷۰۰ هزار تومان، به فروش رسانده بودند و این روند همچنان ادامه داشت.»

این مقام مسئول با بیان اینکه این اداره پس از اطلاع از موضوع، اقدامات حقوقى و قضایى را آغاز کرد، گفت: «با دستور قاطع دادستان کل کشور و مازندران و ورود به‌موقع منابع طبیعى، پلیس مبارزه با مفاسد اقتصادى، سازمان تعزیرات حکومتى ونیروى انتظامى، دفتر فروش پلمب شد.» او با اشاره به اینکه در تمام نقاط کشور پلمب انجام شده، افزود: «مردم باید در مواجهه با چنین موضوعاتى با هوشیارى بیشتری عمل کنند.»

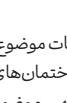
اوایل فروردین سال گذشته، فیلم کوتاهى در شبکه‌هاى اجتماعى منتشر شد و خیلى زود به موضوعى داغ و بحث‌برانگیز تبدیل شد. در این پیام کوتاه تصویرى، افرادى درباره موقوفه‌اى به نام «آیت‌الله مرشدى تکابینى» در روستاى تکیش تکابین و فروش آن صحبت مى‌کردند که بر اساس ادعاى طرح‌شده، ۲۰۰ هکتار از اراضى جنگلى بکر روستاهاى تکیش، بخشى از این موقوفه معرفی شده بود. شش سال پیش، یعنی در شهریور سال ۱۳۹۹ هم پرونده وقف جنگل‌هاى هیرکانى در «آق مشهد» سارى جنجال‌برانگیز شد. یک وقف‌نامه به‌ظاهر تاریخی باعث شد مالکیت بخشى از جنگل‌هاى هیرکانى، به همراه کل روستاى آق مشهد و همه متعلقانش، به یک نفر که ادعاى متولى بودن این موقوفه را داشت، داده شود. در نهایت، پس از پیگیرى‌هاى انجام‌شده توسط رسانه‌ها درباره صحت این وقف و حساسیت افکار عمومى، مدیرکل اوقاف و امور خیریه مازندران با اشاره به تعیین تکلیف جنگل آق‌مشهد سارى اعلام کرد که بر اساس رأى دادگاه، جنگل آق‌مشهد تعیین تکلیف و از وقفیت خارج شده، ولی روستاى آق‌مشهد وقف است.

منجر به شرایط کم‌بارشى در مناطق خاصى از کشور شود، چون عوامل دیگری هم در تعیین شرایط آب وهواىی ایران، و هیرانى و خلیج هستند از جمله شاخص نوسانات

اطلس شمالى (NAO) و دیگر شاخص‌هاى دورپیوند.

در زمینه ال‌نینیو در سال جارى، مدل‌هاى جهانى نشان مى‌دهند که شرایط آب‌وهواىی جهان از فاز لانیا به‌سمت شرایط خنثى و احتمالاً ال نینوی جدید در اواخر ۲۰۲۶ تغییر مى‌کند.

ال‌نییو به زبان ساده یعنی گرم‌تر شدن غیرعادى آب‌هاى بخش مرکزی و شرقى اقیانوس آرام در نزدیک خط استوا (در محدوده غربى قاره آمریکا). این اتفاق هر چند سال یک‌بار رخ مى‌دهد و مى‌تواند آب‌وهواى بسیارى از نقاط جهان را تغییر دهد. وقتى آب اقیانوس گرم‌تر از حد معمول مى‌شود، الگوهاى باد و بارش تغییر فاحشى مى‌یابد و پدیده‌هاى فرین جوى رقم مى‌خورد. بنابراین درخصوص بارش، در بعضى مناطق، بارش‌هاى سیل‌آسا بیشتر شده و در بعضى مناطق دیگر، خشکسالى‌هاى شدید رخ مى‌دهد. اما در شرایط خوش‌بینانه، حتى اگر به پاییز و زمستان پربارش برای امسال امیدوار هستیم، باید یادمان باشد پدیده‌هاى دورپیوند، پدیده‌هاى آب‌وهواىی دوره‌اى هستند. بنابراین آنچه باید داتمى باشد، سازگارى، مدیریت مصرف، تاب‌آورى و برنامه‌ریزى میان‌مدت و بلندمدت برای شرایط آبى سرزمینى کم‌بارش ایران است.

نوبت اول	سازمان ثبت‌استاد و املاک کشور
	اداره کل ثبت‌استاد و املاک استان سیستان و بلوچستان
	اداره ثبت‌استاد و املاک حوزه ثبت منطقه یک زاهدان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتى و ساختمان‌هاى فاقد سند رسمی	ساختمان‌هاى فاقد سند رسمی
آگهى موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتى و اراضى و ساختمان‌هاى فاقد سند رسمی	سند رسمی مستقر در واحد ثبتى حوزه ثبت ملک منطقه یک زاهدان تصرفات مالکانه بلاعارض متقاضى خانم سکینه ریگى فرزند ایوب بشماره شناسنامه و کدملی ۱۴۹۸۰۰۶۱۰۰۰ صادره از زاهدان در شناسدنگ یک باب منزل به مساحت ۱۶۳/۵۶ مترمربع قسمتى از پلاک ۲۲ فرعى از ۱۷۳۸۸- اصلی واقع در پیرشیرین ۱۹ خریدارى از مالک رسمی آقای شاه محمد گرجگچ آزاد محرز گردیده است.
لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهى مى‌شود در صورتى‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضى اعتراضى داشته باشند مى‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهى به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایى تقدیم نمایند. بدیهى است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.	
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۴/۰۱	
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۴/۱۶	
عباسعلی اکبرى	
رئیس ثبت‌استاد و املاک شناسه آگهى: ۲۲۰۷۲۷۸ م تلف: ۳۸۳۴۴	

نوبت دوم	شرکت توزیع نیروی برق استان هرمزگان
	شرکت توزیع نیروی برق استان هرمزگان
(آگهی مناقصه عمومی)	
شرکت توزیع نیروی برق استان هرمزگان در نظر دارد نسبت به خرید کالای مشروحه ذیل از طریق برگزاری مناقصه عمومی از شرکت کنندگان واجد شرایط اقدام نماید:	
ردیف	موضوع
۱	خرید انواع فیلترهای مورد نیاز مولد های جزایر جنوب به تعداد (۲,۴۱۱) عدد بشرح پیوست اسناد از محل اعتبارات عمرانی به شماره طرح(۱۴۰۴۷۶) مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: (۱۱,۹۶۸,۰۲۲,۵۰۰) ریال مدت زمان تحویل کالا: حداکثر دو ماه پیش پرداخت: ۲۵٪
مبلغ تضمین شرکت در مناقصه فقط به دو صورت ضمانت بانکی یا واريز وجه نقد مورد قبول می باشد.	

لذا کلیه شرکت کنندگان واجد شرایط که دارای تجربه، تخصص و تجهیزات لازم بوده؛ می توانند پس از تاریخ درج آگهی نوبت دوم در روزنامه جهت خرید اسناد مناقصه به آدرس **www.setadiran.ir** مراجعه نمایند و جهت دریافت اسناد اقدام نمایند.

- آدرس دستگاه مناقصه گزار:** بندرعباس – بلوار جمهوری اسلامی – جنب شهرک مسکونی زیتون (نیروگاه قدیم) شرکت توزیع نیروی برق هرمزگان تلفن: ۰۷۶-۳۱۰۱۵۹۵
- مشخصات شرکت توزیع نیروی برق استان هرمزگان:** شناسه شرکت(کد اقتصادی):۱۰۱۰۱۳۳۵۵۷۷؛ ش ثبت:۱۹۵۴ کدپستی: ۷۵۱۱۵- ۷۹۱۳۶
- محل بازگشایی پاکات :** شرکت توزیع برق هرمزگان – دفتر امور تدارکات و انبارها
- به پیشنهادهاى فاقد امضا، مشروط، مخدوش و پیشنهادهاتى که بعد از انقضاء مدت مقرر در اسناد مناقصه واصل مى‌شود مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.
- آدرس داتلود اسناد:** خرید اسناد فقط از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سناد) میباشد. (**www.setadiran.ir**)

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۳/۳۱؛ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۴/۱۵

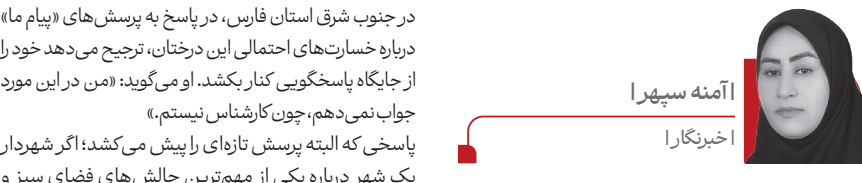
روابط عمومی شرکت توزیع نیروی برق هرمزگان

گزارشی درباره «کنوکارپوس»؛ درخت محبوب مدیران شهری و کابوس تأسیسات و زیرساخت‌های جنوب

ریشه‌ها شهر را می‌بلعند

تَک‌با معمولاََ آرم و بی‌صدآ آتماز می‌شوند؛ شکافی باریک روی دیوار یک خانه، برآمدگی کوچکی در کف حیاط یا موزاییک‌های پیاده‌روهایی که اندک‌اندک از جای خود بلند می‌شوند، در نگاه نخست شاید همه‌چیز به فرسودگی ساختمان، معابر و یا گذر زمان نسبت داده شود، اما در بسیاری از شهرهای جنوبی کشور عامل این آسیب‌ها زلزله یا فرونشست زمین نیست؛ بلکه ریشه‌های درختانی است که سال‌ها پیش با هدف توسعه فضای سبز در حاشیه خیابان‌ها و مقابل خانه‌ها کاشته شدند.

درخت «کنوکارپوس» که زمانی نماد موفقیت مدیریت شهری در مقابله با خشکسالی و کم‌آبی به شمار می‌رفت، امروز در برخی مناطق به یکی از بحث‌برانگیزترین گونه‌های فضای سبز شهری تبدیل شده است. در خوزستان، هرمزگان و مناطق جنوبی استان فارس، علاوه بر شکایت‌هایی درباره حساسیت‌زیایی این گیاه، گزارش‌های متعددی از خسارت ریشه‌های این درخت به پیاده‌روها، شبکه‌های زیرزمینی و حتی منازل مسکونی مطرح می‌شود؛ خسارت‌هایی که حالا این پریش را پیش روی مدیران شهری قرار داده است که آیا توسعه فضای سبز بدون توجه به پیامدهای بلندمدت، خود به بحرانی تازه برای شهرها تبدیل شده است؟

مصلحت در سکوت است!

شاید عجیب‌ترین بخش ماجرا نه ریشه‌های کنوکارپوس، بلکه سرنوشت مسئولیت‌دربرابرین ریشه‌ها باشد. شهردارحاجی‌آباد

می‌شود؛ اقدامی که می‌تواند واکنش‌های اجتماعی و محیط‌زیستی به‌همراه‌داشته‌باشد.

اما همین استدلال، پرسش دیگری رامطرح می‌کند: آیا نگرانی‌از هزینه‌ها یا واکنش‌های می‌تواند جایگزین پاسخگویی شود؟ اگر درختان به زیرساخت‌های شهری، پیاده‌روها، شبکه‌های تأسیساتی و حتی املاک مردم آسیب می‌زنند، آیا سکوت‌را‌دحل مسئله‌است یا صرفاً‌به‌تعویق انداختن آن؟

آنجه در پاسخ‌های دو مدیر شهری مشترک به نظر می‌رسد، نه دفاع از کنوکارپوس و نه در قطعی خسارت‌های آن، بلکه تلاش برای فاصله‌گرفتن از مسئولیت‌تصمیمی است که سال‌ها پیش گرفته شده است. در واقع، هرچه به منشأ این تصمیم نزدیک‌تر می‌شویم، پاسخ‌ها مهی‌م‌تر می‌شوند. هنوز روشن نیست چه نهادی کاشت گسترده این گونه را در شهرهای جنوبی کشور توصیه کرده، مطالعات اولیه آن کجا انجام شده و چه ارزیابی‌ای از پیامدهای بلندمدت آن وجود داشته است.

نتیجه اما روشن است: ریشه‌هایی که امروز از زیر آسفالت‌ها بیرون زده‌اند، نشانه‌های تصمیم‌هایی هستند که زمانی بدون توجه کافی به آینده گرفته شدند و اکنون هیچ‌کس تمایلی ندارد مالکیت‌کامل آنها را بپذیرد.

هشدار درباره کاشت گسترده کنوکارپوس

«محمد فیضی»، کارشناس محیط زیست و رئیس خانه مشارکت مردم در سلامت دانشگاه علوم پزشکی ایلام، در گفت‌وگو با «پیام ما» درباره ادامه کاشت گسترده درخت کنوکارپوس در شهرهای کشور هشدار می‌دهد و می‌گوید: «تجربه دو دهه گذشته نشان می‌دهد این گونه که زمانی به‌عنوان راهکاری برای توسعه سریع فضای سبز در مناطق گرم و خشک معرفی می‌شد، امروز در بسیاری از شهرها به یکی از منابع نگرانی در حوزه زیرساخت‌های شهری، محیط‌زیست و حتی سلامت عمومی تبدیل شده‌است.» به گفته او، کنوکارپوس از اوایل دهه ۱۳۸۰ و عمدتاً از طریق کشورهای حاشیه خلیج فارس وارد کشور شده است. «مقاومت بالا در برابر گرما، شوری و کم‌آبی باعث شد شهرداری‌ها و متولیان فضای سبز در استان‌های جنوبی به استقبال آن بروند، اما متأسفانه در بسیاری موارد کاشت این گونه بدون بررسی جامع پیامدهای بلندمدت آن صورت گرفت.» این کارشناس محیط زیست با اشاره به گسترو کاشت کنوکارپوس در کشور می‌افزاید: «بیشترین تراکم این گونه در استان‌های خوزستان و هرمزگان دیده می‌شود و شهرهای مانند اهواز، بندرعباس و جزیره کیش سال‌هاست با تبعات ناشی از کاشت گسترده آن مواجه هستند. در سال‌های اخیر همچنین در برخی مناطق جنوبی استان فارس و شهرستان‌هایی که شرایط اقلیمی گرم دارند نیز استفاده از این گونه گسترش یافته‌است.» به گفته او گزارش‌هایی از گسترش کنوکارپوس در برخی مناطق استان کرمان از جمله جیرفت نیز وجود دارد که نشان می‌دهد دامنه استفاده از این گونه دیگر محدود به نوار ساحلی جنوب کشور نیست.

توسعه تهاجمی ریشه‌ها

فیضی مهم‌ترین چالش کنوکارپوس را توسعه‌تهاجمی ریشه‌های آن عنوان می‌کند و می‌گوید: «در بسیاری از شهرها گزارش‌هایی از تخریب پیاده‌روها، جابه‌جایی جدول‌ها، شکستن آسفالت‌معابر و آسیب به زیرساخت‌های شهری در اثر رشد ریشه‌های این

درخت ثبت شده است. این موضوع به‌ویژه در مناطقی که شبکه‌های تأسیساتی در عمق کم قرار دارند، بیشتر مشاهده می‌شود.» او ادامه می‌دهد: «در برخی موارد نیز نفوذ ریشه‌ها به خطوط آب و فاضلاب و شبکه‌های آبیاری گزارش شده که هزینه‌های قابل توجهی را به مدیریت شهری تحمیل کرده‌است.» از سوی دیگر، به گفته او، هزینه‌های واقعی کنوکارپوس پس از کاشت آشکار می‌شود. «اگرچه این درخت در برابر گرما و کم‌آبی مقاوم است، اما نگهداری آن هزینه‌های قابل توجهی به همراه دارد. رشد سریع تاج درخت موجب می‌شود هرس مستمر آن به یک ضرورت تبدیل شود؛ به‌ویژه در مجاورت خطوط انتقال برق و تأسیسات شهری که در صورت بی‌توجهی می‌تواند مخاطراتی ایجاد کند.» فیضی تأکید می‌کند: «شهرداری‌ها علاوه بر هزینه هرس، ناچار به صرف هزینه برای ترسیم معابر و زیرساخت‌هایی هستند که در اثر توسعه ریشه‌ها آسیب می‌بینند.»

نگرانی درباره تنوع زیستی شهری

فیضی در بخش دیگری از این گفت‌وگو به پیامدهای محیط‌زیستی این گونه اشاره می‌کند: «اگرچه برخی مطالعات به توانایی کنوکارپوس در تحمل شرایط سخت محیطی و جذب بخشی از آلاینده‌ها اشاره دارند، اما از سوی دیگر نگرانی‌هایی درباره رقابت این گونه با پوشش گیاهی بومی و تأثیر آن بر تنوع زیستی شهری وجود دارد.» به گفته او، توسعه بی‌رویه گونه‌های غیربومی می‌تواند به تدریج جایگاه گونه‌های بومی را تضعیف کرده‌و ساختار طبیعی فضای سبز شهری را دچار تغییر کند.

سلامت عمومی نباید نادیده گرفته شود

موضوع دیگری که در سال‌های گذشته توجهات را به کنوکارپوس جلب کرده، اظهارنظرهایی درباره حساسیت‌زیایی آن، به‌ویژه در شهر اهواز است. فیضی هم در این باره می‌گوید: «در برخی مناطق، به‌ویژه در فصل گل‌دهی، گزارش‌هایی از افزایش حساسیت‌های فصلی، آلرژی و مشکلات تنفسی در میان شهروندان مطرح شده است. هرچند برای تعیین میزان دقیق اث‌گذرایی این گونه بر سلامت عمومی به مطالعات بیشتری نیاز داریم، اما نمی‌توان این نگرانی‌ها را نادیده گرفت.»

ضرورت بازنگری در سیاست‌های فضای سبز

فیضی در ادامه با تأکید بر لزوم تغییر رویکرد در مدیریت فضای سبز شهری اضافه می‌کند: «تجربه کنوکارپوس نشان داد که انتخاب گونه‌های گیاهی نباید صرفاً بر اساس سرعت رشد یا مقاومت در برابر شرایط اقلیمی انجام شود. پیامدهای محیط‌زیستی، هزینه‌های نگهداری، اثرات زیست‌محیطی و حتی ابعاد بهداشتی نیز باید در تصمیم‌گیری‌ها لحاظ شود.» او کارشناسی می‌تواند هزینه‌های اقتصادی و محیط‌زیستی بیشتری به شهرها تحمیل کند. پیشین‌ها ما این است که کاشت این گونه در مناطق پرریسک متوقف شود و برنامه‌ای تدریجی برای جایگزینی آن با گونه‌های بومی سازگار با اقلیم هر منطقه در دستور کار قرار گیرد.»

به گفته او، در استان‌های مختلف کشور از جمله خوزستان، هرمزگان، فارس و سایر مناطق گرمسیری، گونه‌های بومی ارزشمندی وجود دارد که می‌توانند بدون ایجاد خسارت‌های گسترده به زیرساخت‌های شهری، نقش مؤثری در توسعه فضای سبز ایفا کنند.

۱۸۲- پلاک ۵۱۶ فرعی آقای محمد شهدانزاد فرزند عزت

اله شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۱۶۱۴٫۱۲

مترمربع

۱۸۳- پلاک ۵۱۷ فرعی آقای طهرعلی جوشن فرزند راهی

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۱۱۱۰۴٫۷۹

مترمربع

۱۸۴- پلاک ۵۱۸ فرعی آقای روح اله شهدانزاد فرزند اسحق

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۳۵۸۹٫۱۵

مترمربع

۱۸۵- پلاک ۵۱۹ فرعی آقای ابراهیم کریمی فرزند موسی

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۸۶۸٫۰۴

مترمربع

۱۸۶- پلاک ۵۲۰ فرعی آقای ابراهیم کریمی فرزند موسی

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت۵۳۶۶٫۶۱مترمربع

۱۸۷- پلاک۵۲۱ فرعی آقای ابراهیم کریمی فرزند موسی

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت۱۶۵۴۶٫۶۹مترمربع

۱۸۸- پلاک ۵۲۲ فرعی آقای ابراهیم کریمی فرزند موسی

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت۳۶۸۱٫۱۲ مترربع

۱۸۹- پلاک ۵۲۳ فرعی آقای اسماعیل سالاری فرزند

حسن شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت

۲۰۹۵٫۱۷مترمربع

۱۹۰- پلاک ۵۲۴ فرعی آقای اسماعیل سالاری فرزند حسن

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت۲۷۱۹٫۳۱مترمربع

۱۶۶- پلاک۵۰۵ فرعی آقای محمد پرورد نژاد فرزند حسین

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۱۶۰۲٫۱۶

مترمربع

۱۷۵- پلاک ۵۰۹ فرعی آقای مصیب شهدانزاد فرزند چراغ

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۲۸۵۵٫۷۱

مترمربع

۱۷۶- پلاک ۵۱۰ فرعی خانم خدیجه عسکری ملک آباد

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت

۶۵۵٫۶۵مترمربع

۱۷۷- پلاک ۵۱۱ فرعی آقای ابراهیم شهدانزاد فرزند چراغ

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۲۴۴۷٫۴۲

مترمربع

۱۷۸- پلاک ۵۱۲ فرعی آقای ابراهیم کریمی فرزند موسی

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۳۹۸۱

مترمربع

۱۷۹- پلاک ۵۱۳ فرعی آقای بشیر جوشن فرزند رضا

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت

۲۲۷۶٫۴۹مترمربع

۱۸۰- پلاک ۵۱۴ فرعی آقای بشیر جوشن فرزند رضا

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۲۴۴۸۵٫۴۳

مترمربع

۱۸۱- پلاک ۵۱۵ فرعی آقای موسی ترکستانی فرزند مرید

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۸۷٫۸۸

مترمربع

۱۶۶- پلاک۵۰۵ فرعی آقای محمد پرورد نژاد فرزند حسین

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۱۶۰۲٫۱۶

مترمربع

۱۶۷- پلاک ۵۰۹ فرعی آقای حمید سالاری فرزند قاسم

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۲۱۱۲٫۸۷

مترمربع

۱۶۸- پلاک ۵۰۲ فرعی آقای نیاز کریمی فرزند محمد

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۴۷۴۶٫۱۴

مترمربع

۱۶۹- پلاک ۵۰۳ فرعی خانم پروین خاکپور فرزند حسین

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۱۵۷۷٫۹۸

مباحث

۱۷۰- پلاک ۵۰۴ فرعی آقای نیاز کریمی فرزند محمد

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۳۴۶۸٫۷۴

مترمربع

۱۷۱- پلاک ۵۰۵ فرعی خانم عصمت دانشور شهدانگ

یکقطعه زمین زراعی به مساحت۱۴۶۱٫۶۱مترمربع

۱۷۲- پلاک ۵۰۶ فرعی آقای امامعلی خشای فرزند پیراد

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۷۳۱۲٫۲۴

مترمربع

۱۷۳- پلاک ۵۰۷ فرعی خانم سکنیه دام یارد فرزند مرید

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت۱۸۰۸۷مترمربع

۱۷۴- پلاک ۵۰۸ فرعی آقای حمید سالاری فرزند قاسم

۱۵۸- پلاک ۴۹۱ فرعی آقای حمیدرضا شهدانزاد فرزند

اسحق شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت

۱۳۴۰٫۵۹مترمربع

۱۵۹- پلاک ۴۹۲ فرعی آقای اسحق شهدانزاد فرزند رضا

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۳۷۹۸٫۸۳

مترمربع

۱۶۰- پلاک ۴۹۳ فرعی آقای علی خوشام حیدری فرزند

اسفندیار شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت

۱۸۲۵۸٫۰۱مترمربع

۱۶۱- پلاک ۴۹۴ فرعی آقای مهدی جوشن فرزند طهرعلی

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۲۷۹۰۲٫۴۶

مترمربع

۱۶۲- پلاک ۴۹۵ فرعی آقای عنایت توفیقی نژاد فرزند

ابراهیم شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت

۱۶۶۹٫۱۶مترمربع

۱۶۳- پلاک ۴۹۶ فرعی آقای مهدی شهدانزاد فرزند چراغ

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۹۹۹۶٫۷۱

مترمربع

۱۶۴- پلاک ۴۹۷ فرعی آقای حسن دژمان پور فرزند

فرضعلی شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به

مساحت۲۵۶۷مترمربع

۱۶۵- پلاک ۴۹۹ فرعی آقای شجاع کریمی فرزند محمد

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۱۷۰۴۰٫۵۷مترمربع

اخبار

فعالیت بیش از هزار خانه محیط زیست در کشور

در سال‌های اخیر، مشارکت مردمی به یکی از مهم‌ترین ارکان حفاظت از محیط زیست تبدیل شده‌است. تجربه‌کشورهای مختلف نشان می‌دهد هرجا شهروندان در تصمیم‌گیری‌ها و فعالیت‌های محیط زیستی نقش مؤثری داشته‌اند، نتایج ماندگارتر و اثرپیش‌تری حاصل شده است. بر همین اساس، توسعه «خانه‌های محیط زیست» به‌عنوان یکی از مهم‌ترین استرتهای جلب مشارکت عمومی در دستور کار سازمان حفاظت محیط زیست قرار گرفت؛ مراکزی که اکنون شمار آن‌ها در کشور به «بیش از هزار و ۳۰۰ خانه محیط زیست*» رسیده‌است.

خانه‌های محیط زیست، مراکزی مردمی هستند که با هدف آموزش، فرهنگ‌سازی و افزایش آگاهی عمومی درباره مسائل محیط زیستی فعالیت می‌کنند. این مراکز در مدارس، دانشگاه‌ها، مساجد، فرهنگسراها، روستاها، محلات شهری و حتی برخی دستگاه‌های اجرایی راه‌اندازی شده‌اند و بستری برای گفت‌وگو، تبادل تجربه و اجرای برنامه‌های محیط‌زیستی فراهم می‌کنند.

کارشناسان، مهم‌ترین ویژگی این مراکز را مردمی بودن آن‌ها می‌دانند. در خانه‌های محیط زیست، شهروندان می‌آموزند چگونه با تغییر رفتارهای روزمره، از مصرف بهینه آب و انرژی گرفته تا تفکیک زباله از مبدا و حفاظت از منابع طبیعی، سهم مؤثری در حفظ محیط زیست داشته باشند.

برگزاری کارگاه‌های آموزشی، نشست‌های تخصصی، برنامه‌های پاکسازی طبیعت، آموزش کودکان و نوجوانان و اجرای پوشش‌های مردمی از جمله فعالیت‌هایی است که در این مراکز دنبال می‌شود. خانه‌های محیط زیست همچنین می‌توانند حلقه اتصال میان مردم، سازمان‌های مردم‌نهاد و دستگاه‌های اجرایی باشند و زمینه مشارکت گسترده‌تر جامعه در حل مسائل محیط زیستی را فراهم کنند.

در شرایطی که کشور با چالش‌هایی همچون کم‌آبی، آلودگی هوا، کاهش تنوع زیستی و تغییرات اقلیمی روبه‌رو است، توسعه خانه‌های محیط زیست می‌تواند نقش مهمی در ارتقای سواد محیط زیستی جامعه ایفا کند؛ چراکه حفاظت از طبیعت تنها با تصویب قوانین و اجرای مقررات محقق نمی‌شود و نیازمند تغییر نگرش و رفتار عمومی است. از این منظر، خانه‌های محیط زیست بیش از آنکه یک فضای فیزیکی باشند، نمادی از مسئولیت‌پذیری اجتماعی و مشارکت مردم در حفاظت از طبیعت به شمار می‌روند. ا ایرنا

۱۹۹- پلاک ۵۲۳ فرعی آقای هاجر شهدانزاد فرزند ابوتراب شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۴۰۳۳٫۵۰ مترمربع

۲۰۰- پلاک ۵۲۴ فرعی آقای عیسی سالاری فرزند

ابراهیم شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۹۳۴٫۹ مترمربع

۱۹۰- پلاک ۵۲۵ فرعی آقای ناصر میرزائی فرزند عباس

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۵۳۳۳٫۵۹

مترمربع

۱۹۴- پلاک ۵۲۸ فرعی آقای امیر ترکستانی فرزند عزت اله

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۱۱۰۹٫۱۹

مترمربع

۱۹۵- پلاک ۵۲۹ فرعی آقای عطا سالاری فرزند محمد

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۸۴۹۶٫۶۹

مترمربع

۱۹۶- پلاک ۵۳۰ فرعی آقای ابودر شهدانزاد فرزند چراغ

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۹۳۳۰٫۸۵

مترمربع

۱۹۷- پلاک ۵۳۱ فرعی آقای پیاله خاچه فرزند علی شهدانگ

یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۸۶۶٫۶۷ مترمربع

۱۹۸- پلاک ۵۳۲ فرعی آقای اسحاق شهدانزاد

مباحث

۱۹۹- پلاک ۵۳۳ فرعی آقای عباس شهدانزاد فرزند ابوتراب

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۱۳۱۰٫۴۶

مترمربع

۲۰۰- پلاک ۵۳۴ فرعی آقای عیسی سالاری فرزند

ابراهیم شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۹۳۴٫۹ مترمربع

۱۹۰- پلاک ۵۳۵ فرعی آقای ناصر میرزائی فرزند عباس

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۵۳۳۳٫۵۹

مترمربع

۱۹۴- پلاک ۵۳۸ فرعی آقای امیر ترکستانی فرزند عزت اله

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۱۱۰۹٫۱۹

مترمربع

۱۹۵- پلاک ۵۲۹ فرعی آقای عطا سالاری فرزند محمد

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۸۴۹۶٫۶۹

مترمربع

۱۹۶- پلاک ۵۳۰ فرعی آقای ابودر شهدانزاد فرزند چراغ

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۹۳۳۰٫۸۵

مترمربع

۱۹۷- پلاک ۵۳۱ فرعی آقای پیاله خاچه فرزند علی شهدانگ

یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۸۶۶٫۶۷ مترمربع

۱۹۸- پلاک ۵۳۲ فرعی آقای اسحاق شهدانزاد

مباحث

۱۹۹- پلاک ۵۳۳ فرعی آقای عباس شهدانزاد فرزند ابوتراب

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به

مساحت ۱۳۱۰٫۴۶مترمربع

۲۰۰- پلاک ۵۳۴ فرعی آقای عیسی سالاری فرزند

ابراهیم شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۹۳۴٫۹

مترمربع

۱۹۰- پلاک ۵۳۵ فرعی آقای ناصر میرزائی فرزند عباس

شهدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۵۳۳۳٫۵۹

مترمربع

۱۹۴- پلاک ۵۳۸ فرعی آقای امیر ترکستانی فرزند عزت اله

خبرهای

واکوی شکاف میان فوتبال، سیاست و افکار عمومی در یک نشست

تیم ملی ما یا آن‌ها؟

چه کسی فکرش را می‌کرد روزی برسد که در جام جهانی و بزرگ‌ترین رویداد فوتبال، وقتی تیم ملی کشور گل می‌خورد، فریاد شادی بلند شود؟ چهار سال پیش تیم ملی فوتبال ایران، آن نماد همیشگی همبستگی و غرور جمعی، ناگهان به محل مناقشه و شکاف تبدیل شد و در جام جهانی، زیر سایه حواشی سیاسی و اجتماعی آن روزها و واکنش‌های بازیکنانش، بخشی از محبوبیت تاریخی خود را از دست داد. طرفداری از پیراهن تیم ملی، خود به انتخابی مناقشه‌برانگیز تبدیل شده بود و میان جامعه و آن چیزی که روزی بی‌پروچرا «تیم ما» بود، فاصله افتاد؛ فاصله‌ای که ریشه در بحران‌های عمیق‌تر جامعه داشت.

حالا چهار سال گذشته است و ایران بار دیگر در شرایطی در جام جهانی ۲۰۲۶ حضور دارد که کشور در این فاصله، دی‌ماه‌های پرالتهاپ، جنگ و بحران‌های پی‌درپی را از سر گذرانده و هنوز هم واکنش بازیکنان و سرمربی تیم ملی زیر ذره‌بین افکار عمومی است. آیا این تیم هنوز همان تیم ملی است که همه در لحظه گل زدنش یک فریاد می‌کشیدند یا این شکاف میان مردم و پیراهن ملی همچنان حل‌ناشدنی باقی مانده است؟ روز شنبه، ۳۰ خردادماه، «شبه‌های گفت‌وگو»ی کنفرانسی و وزن دنیا میزبان نشستی با موضوع «جام جهانی و تیم فوتبال» بود که در آن حاضران از این شکاف و دلایل آن صحبت کردند.

هویت و ایرادیت آن‌ها را زیر سؤال می‌برد. او به حواشی اولین بازی تیم ملی فوتبال ایران در جام جهانی امسال و ویدیوهایی که از ایرانیان خارج از کشور منتشر شد، اشاره کرد؛ ویدیوهایی از بازخواست‌های ساواک‌گونه برخی ایرانیان خارج از کشور منتشر شد که از هواداران ایرانی سؤال می‌پرسیدند؛ هوادارانی که حتی پرچم خاصی هم در دست نداشتند و با پیراهن تیم ملی، مثل همه دوره‌های گذشته، آمده بودند. ویدیوهای سرشار از اهانت در رسانه‌های دنیا پخش شد و همین موضوع ما را به این فکر انداخت که درباره آن صحبت کنیم.

به گفته سوری، توقعاتی از همه کسانی که در کشور زندگی می‌کنند وجود دارد تا در بزنگاه‌ها کنش فعالی داشته باشند؛ «این فشار درباره آدم‌هایی که شهرت بیشتری دارند، طبیعتاً بیشتر هم هست و از آن‌ها انتظار می‌رود واکنش‌های تری نشان دهند. همان‌قدر که جامعه توقع این واکنش سیاسی را دارد، به همان میزان حاکمیت نیز فشار بیشتری وارد می‌کند. اینجا با جامعه‌ای دوگانه مواجهیم؛ جامعه‌ای که از یک سو انتظار دارد سلب‌ریتی ما قهرمان‌وار به دل آتش بزند و از سوی دیگر، گاه می‌بینیم که صدایی از آن شنیده نمی‌شود. اما سؤال اینجاست که اساساً فوتبال تا

از دیدگاه او، در چند ماه اخیر، رسانه‌های فارسی‌زبان به این دوگانگی بیشتر دامن زده‌اند؛ عملاً هرکسی که در ایران مشغول به کاری بود، از کارمندی که سر کار می‌رود تا مغازه‌داری که مغازه‌اش را باز می‌کند، کنابفروشی‌ای که از ایشاد مجوز می‌گیرد و فوتبالیستی که فوتبال بازی می‌کند، همه و همه در منگنه‌ای قرار گرفتند که

به گفته سوری، توقعاتی از همه کسانی که در کشور زندگی می‌کنند وجود دارد تا در بزنگاه‌ها کنش فعالی داشته باشند؛ «این فشار درباره آدم‌هایی که شهرت بیشتری دارند، طبیعتاً بیشتر هم هست و از آن‌ها انتظار می‌رود واکنش‌های تری نشان دهند. همان‌قدر که جامعه توقع این واکنش سیاسی را دارد، به همان میزان حاکمیت نیز فشار بیشتری وارد می‌کند. اینجا با جامعه‌ای دوگانه مواجهیم؛ جامعه‌ای که از یک سو انتظار دارد سلب‌ریتی ما قهرمان‌وار به دل آتش بزند و از سوی دیگر، گاه می‌بینیم که صدایی از آن شنیده نمی‌شود. اما سؤال اینجاست که اساساً فوتبال تا

تیم ملی ما یا آن‌ها؟

ایستنا

کیارستمی و مهرجویی در ایتالیا

چهل‌مین دوره جشنواره «ایل چینما ریترواوتو» ایتالیا امسال میزبان نمایش آثاری از عباس کیارستمی، داریوش مهرجویی و ابراهیم گلستان خواهد بود و همزمان بزرگداشتی نیز برای عباس کیارستمی، کارگردان فقید سینمای ایران، برگزار می‌کند.

این جشنواره که در شهر بولونیا برگزار می‌شود، یکی از مهم‌ترین رویدادهای سینمایی جهان در حوزه نمایش آثار کلاسیک و تاریخی است و امسال بیش از ۵۰ فیلم را در بخش‌های مختلف روی پرده می‌برد. در این دوره، فیلم «دایره مینا» ساخته داریوش مهرجویی، چهار فیلم کوتاه عباس کیارستمی شامل «نان و کوجه»، «زنگ تفریح»، «دو راهل برای یک مسئله» و «همسرایان» و

همچنین فیلم «اسرار گنج دره چینی» ساخته ابراهیم گلستان به نمایش درمی‌آید. «ایل چینما ریترواوتو» که فعالیت خود را به‌عنوان گروه‌مایی کوچک برای علاقه‌مندان سینمای کلاسیک آغاز کرد، امروز به یکی از مهم‌ترین جشنواره‌های بین‌المللی سینما تبدیل شده و توانسته نسل تازه‌ای از مخاطبان، به‌ویژه جوانان، را با میراث سینمای جهان آشنا کند. دوره گذشته این جشنواره با نمایش نسخه مرمت‌شده فیلم «چویندگان طلا»، ساخته چارلی چاپلین در سال ۱۹۲۵، رکورد تازه‌ای ثبت کرد. حدود ۱۴۰ هزار نفر برای تماشای آثار کلاسیک سینما در میدان تاریخی ماجیوره و دیگر نقاط مرکز تاریخی شهر بولونیا گرد هم آمدند. جیان‌لوکا فارینلی، از

چه اندازه یک امر فرهنگی است و آیا در همه جای دنیا از فوتبالیست‌ها انتظار کنش فرهنگی و سیاسی مشخص یا سطحی از سواد وجود دارد؟

بازیکن نباید ربات باشد

«ابراهیم افشار»، نویسنده و روزنامه‌نگار ورزشی، یکی از سخنرانان این نشست بود که در این برنامه منش سرمربیان تیم ملی فوتبال را با هم مقایسه کرد و در بخشی از صحبت‌های خود گفت: «والدیر پیرا یکی از مربیان تیم ملی بود و از میان مصاحبه‌هایی که با سرمربیان تیم ملی انجام داده‌ام، یکی از لذت‌بخش‌ترین آن‌ها گفت‌وگو با آقای ویرا بوده است. شب آخر حضورش در ایران، منظر بود ۱۰ هزار دلار مطالباتش را برایش بیاورند. تا حوالی دو و نیم شب مشغول مصاحبه بودیم. در طول گفت‌وگو، درباره دوستی‌اش با پائولو کوئلیو، ادبیات آمریکای لاتین، مارکز و موضوعات دیگر صحبت می‌کرد. من از میزان دانستگی او شگفت‌زده شده بودم. شاید بپرسید این چه ربطی به فوتبال دارد؟ برای من مهم است که مربی تعهد اجتماعی داشته باشد.»

او اضافه کرد: «همه مربیان قدیمی، تا زمانی که با آن‌ها گفت‌وگو می‌کردم، یک سری ویژگی‌های لذت‌بخش داشتند؛ در حوزه جامعه‌شناسی، ادبیات، مردم‌داری و موضوعات دیگر خودشان را کامل کرده بودند. من چطور می‌توانم مربی‌ای را دوست داشته باشم که مثلاً تمام هویتش در یک مدل ساعت خلاص می‌شود؟ باید به چه چیزی در این مربی با این بازیکنان افتخار کنم؟»

این مربی با این بازیکنان افتخار کند؟ «اساساً آدم‌های تسلیم‌پذیر دوست‌داشتنی نیستند. مشکل درگیرمان نداشتن رسانه است. ما در بهترین وضعیت رسانه‌ای قرار داریم و تمام مرجعیت ورزشی به خارج از کشور منتقل شده است. طبیعی است که در چنین شرایطی، بار رسانه می‌افتد روی دوش افرادی مثل میثاقی یا رسانه‌های فارسی‌زبان.»

هم دیر بود، هم ناکافی

«نادر داودی»، عکاس ورزشی، سردبیر و بنیان‌گذار مجله «تماشاگران» در حوزه ورزش، در بخش دیگری از این برنامه گفت آنچه این روزها تجربه می‌کنیم، منحصربه‌فرد است؛ «اگر جست‌وجو کنید، می‌بینید هیچ تیم‌لی‌ای در دوره‌های قبل تا این اندازه مورد خشم و نفرت مردم خودش نبوده است. بنابراین درباره آنچه اکنون در حال رخ دادن است، شاید سال‌ها بعد جامعه‌شناسان و روان‌شناسان اجتماعی بتوانند ابعاد واقعی این خشم را بررسی و تحلیل کنند.»

به گفته او، دولت در این سال‌ها بیش از اندازه سعی کرده همه چیز را از آن خود کند؛ «از سال ۱۴۰۱ این موضوع درباره فوتبال تشدید شد و به همین دلیل، وقتی مردم می‌خواهند به موضوع واکنش نشان دهند، فوتبال هم جزئی از آن شده و به آن انتقاداتی وارد می‌کنند.»

از دیدگاه داودی، اگر دولت تا این اندازه به سمت کنترل تیم فوتبال نرفته بود، مردم فرصت بهتری داشتند تا درباره نسبت‌شان با تیم فوتبال تصمیم بگیرند؛ «در سال ۱۴۰۱، از آنجا که خودم هم در قطر

حاضر بودم، دیدم که تیم ملی تلاش‌هایی برای آشتی انجام داد، اما موفق نشد. قبل از بازی با انگلیس، بچه‌ها حلقه تشکیل دادند. دست‌بند بستند و سکوت کردند، اما مردم باز هم احساس کردند که این اقدامات هم دیر بود و هم ناکافی.»

او در ادامه به این دوره از جام جهانی ۲۰۲۶ اشاره کرد: «سرداران آزمون نه به این دلیل که از مردم دفاع کرده باشد، بلکه به خاطر انتشار عکسی مورد تنبیه قرار گرفت. اما در اینجا هم طوری با آزمون برخورد شد که بقیه حساب کار دستشان بیاید. در واقع، انگار داشتند پیامی به سایر نفرات تیم می‌دادند که اگر رفتار مورد نظر را نداشته باشید، باید قید جام جهانی را بزنید.»

این عکاس ورزشی درباره تناقضات موجود، دیدگاه خود را این‌طور بیان کرد: «به نظر جایی باید دولت تکلیف خودش را با این سپهر عمومی که پیرامون بعضی موضوعات شکل می‌گیرد، روشن کند.»

داودی درباره تناقض رفتار مخالفان تیم ملی هم اضافه کرد: «تناقض جالبی که در بازی اول وجود داشت این بود که کسانی که با پرچم غیررسمی آمده بودند و مخالف بودند، هر دو باری که ایران گل زد خوشحالی کردند. این مسئله بیانگر همان احساس دوگانه است. این را در دوره قبل، در بازی اول هم دیدیم.»

به گفته او، در بازی‌های آتی ممکن است اتفاقی رخ دهد که موجب آشتی شود یا برعکس، اوضاع را بدتر کند؛ «این تجربه جدیدی است که دنیا با آن مواجه شده و فیفا هم دارد نگاه می‌کند که این کشور طرف است که اعضای فدراسیونش درباره هوادارانش به آن گله می‌کنند و برای حمایت از تیم، ناچارند روی سکوها به هواداران فشار بیاورند. ما در شرایط تاریخی‌ای هستیم که اتفاقاً همین جلسه نمونه‌ای از آن است. من ناگهان دیدم از یکی روز روز مانده به جام جهانی، یک عالمه برنامه شروع شد. فکر می‌کنم این موضوع مهندسی شده است. کشوری که تازه جنگ را پشت سر گذاشته، ناگهان این همه برنامه درباره فوتبال تولید می‌کند؛ برنامه‌هایی که اغلب هم بدون هدف مشخص به نظر می‌رسند. احتمالاً اندیشه‌ای پشت آن بوده و بلافاصله بودجه‌ای هم به آن اختصاص داده شده است.»

او درباره از دست رفتن مسیر گفت‌وگو و سیاسی‌شدن همه موضوعات گفت: «در این جلسه ما داریم درباره موضوعات دیگری حرف می‌زنیم. در واقع، کار به جایی رسیده که اگر بخواهی حرف جدی و درست بزنی، ترجیح می‌دهی شنونده‌هایت کمتر باشند، چون دردش بیشتر می‌شود. این وضعیت از ما، به عنوان روزنامه‌نگار یا کنشگر، آدم‌هایی ساخته که باید مدام پندبازی کنیم. ما حتی مسیر گفت‌وگوی عادی و دوستانه را هم از دست داده‌ایم.»

ناگهان وطن فراموشی می‌شود

«مجتبی جباری»، بازیکن سابق تیم استقلال و تیم ملی، یکی دیگر از افرادی بود که در این نشست حضور داشت و صحبت‌های خود را این‌گونه آغاز کرد: «ما خیلی خوش‌شانس بودیم که در دهه‌ای بازی کردیم که مردم حواس‌شان بهتری داشتند.

بنیان‌گذاران جشنواره و یکی از چهار مدیر کنونی آن، در گفت‌وگو با گردین، تجربه حضور در این رویداد را به «قدم زدن در میان ویرانه‌های گذشته» تشبیه کرده است.

انتظار می‌رود شمار بازدیدکنندگان امسال نیز در همین سطح باشد؛ هرچند جشنواره همیشه از چنین جایگاهی برخوردار نبوده است.

فاریلی می‌گوید در ۱۹ سالگی، همراه با دو دوستش، میکه کائوسل و نیکولا مانزینی، ایده برگزاری این جشنواره را مطرح کرد. آن‌ها پس از آشنایی با «چینه‌تکا دی بولونیا»؛ آرشیو فیلم بولونیا که در سال ۱۹۶۳ تأسیس شده و امروز یکی از معتبرترین مراکز مرمت فیلم و مستند جهان را در اختیار دارد، تصمیم گرفتند آثار کمتر شناخته‌شده‌ای آن‌رشیو را به مخاطبان معرفی او می‌گوید: «وقتی در آرشیوهای چینه‌تکا جست‌وجو

چیزی که الان خیلی راحت شده، قضاوت کردن است. سؤال اینجاست که آیا ورزشکار وظیفه دارد در یک مسئله سیاسی دخالت کند یا خیر؟»

او درباره نقش فضای مجازی در فضای کنونی گفت: «فضای مجازی در آغاز خیلی جذاب و زیبا بود و افراد به دنبال مخاطب و شنیدن نظرات دیگران بودند، اما به محض اینکه می‌خواستی نظرت را تغییر دهی، همان مخاطبان تغییر رویه می‌دادند. مثلاً همین که من اینجا نشستام، سعی می‌کنم چهره‌ای از خودم نشان دهم؛ در فضای مجازی هم همین‌طور بود. شما می‌توانستید یک پست یا استوری منتشر کنید که از یک طرف نان‌تان آبر شود و از طرف دیگر هواداران خودتان را هم حفظ کنید. من همیشه خیلی فکر می‌کردم که از این فضا سوءاستفاده نکنم. باید در این فضا آینده‌نگری داشته باشیم و تأثیر نظرات و حرف‌هایمان را بدانیم.»

به گفته او، در این فضا ناگهان وطن فراموش و موضوع از این جهت ترسناک است که از یک طرف می‌خواهی نظری بدهی که درست است و از طرف دیگر، فشارهای بیشتری وارد می‌شود؛ از توقیف اموال گرفته تا جریمه‌های سنگین. آدمی که کنش سیاسی در جامعه انجام می‌دهد، معمولاً ناگهان چنین چیزهایی نیست، اما این نگرانی زمانی پیش می‌آید که در فضای مجازی سوءاستفاده‌ای از احساسات کرده باشی و در آن لحظه مجبور شوی تکلیف خودت را روشن کنی که دقیقاً می‌خواهی چه کاری انجام دهی.»

جباری در ادامه درباره لزوم آگاه بودن بازیکنان فوتبال، و نه الزاماً سیاسی بودن آن‌ها، صحبت کرد: «معتقد نیستم که بازیکنان باید رفتار سیاسی داشته باشند، اما معتقدم اگر آگاه‌تر بودند و این آگاهی از طریق کتاب‌خواندن به دست می‌آمد و در قالب آموزش در فضای تیمی منتقل می‌شد، می‌توانستند فضای فوتبال را بهتر کنند؛ به‌گونه‌ای که مجبور نباشیم امروز اینجا بنشینیم و از فوتبال دفاع کنیم.»

مجتبی جباری: معتقد نیستم که بازیکنان باید رفتار سیاسی داشته باشند، اما معتقدم اگر آگاه‌تر بودند و این آگاهی از طریق کتاب‌خواندن به دست می‌آمد و در قالب آموزش در فضای تیمی منتقل می‌شد، می‌توانستند فضای فوتبال را بهتر کنند؛ به‌گونه‌ای که مجبور نباشیم امروز اینجا بنشینیم و از فوتبال دفاع کنیم.

مجتبی جباری: بازیکن سابق تیم استقلال و تیم ملی، یکی دیگر از افرادی بود که در این نشست حضور داشت و صحبت‌های خود را این‌گونه آغاز کرد: «ما خیلی خوش‌شانس بودیم که در دهه‌ای بازی کردیم که مردم حواس‌شان بهتری داشتند.

بنیان‌گذاران جشنواره و یکی از چهار مدیر کنونی آن، در گفت‌وگو با گردین، تجربه حضور در این رویداد را به «قدم زدن در میان ویرانه‌های گذشته» تشبیه کرده است.

انتظار می‌رود شمار بازدیدکنندگان امسال نیز در همین سطح باشد؛ هرچند جشنواره همیشه از چنین جایگاهی برخوردار نبوده است.

فاریلی می‌گوید در ۱۹ سالگی، همراه با دو دوستش، میکه کائوسل و نیکولا مانزینی، ایده برگزاری این جشنواره را مطرح کرد. آن‌ها پس از آشنایی با «چینه‌تکا دی بولونیا»؛ آرشیو فیلم بولونیا که در سال ۱۹۶۳ تأسیس شده و امروز یکی از معتبرترین مراکز مرمت فیلم و مستند جهان را در اختیار دارد، تصمیم گرفتند آثار کمتر شناخته‌شده‌ای آن‌رشیو را به مخاطبان معرفی او می‌گوید: «وقتی در آرشیوهای چینه‌تکا جست‌وجو

چیزی که الان خیلی راحت شده، قضاوت کردن است. سؤال اینجاست که آیا ورزشکار وظیفه دارد در یک مسئله سیاسی دخالت کند یا خیر؟»

او درباره نقش فضای مجازی در فضای کنونی گفت: «فضای مجازی در آغاز خیلی جذاب و زیبا بود و افراد به دنبال مخاطب و شنیدن نظرات دیگران بودند، اما به محض اینکه می‌خواستی نظرت را تغییر دهی، همان مخاطبان تغییر رویه می‌دادند. مثلاً همین که من اینجا نشستام، سعی می‌کنم چهره‌ای از خودم نشان دهم؛ در فضای مجازی هم همین‌طور بود. شما می‌توانستید یک پست یا استوری منتشر کنید که از یک طرف نان‌تان آبر شود و از طرف دیگر هواداران خودتان را هم حفظ کنید. من همیشه خیلی فکر می‌کردم که از این فضا سوءاستفاده نکنم. باید در این فضا آینده‌نگری داشته باشیم و تأثیر نظرات و حرف‌هایمان را بدانیم.»

به گفته او، در این فضا ناگهان وطن فراموش و موضوع از این جهت ترسناک است که از یک طرف می‌خواهی نظری بدهی که درست است و از طرف دیگر، فشارهای بیشتری وارد می‌شود؛ از توقیف اموال گرفته تا جریمه‌های سنگین. آدمی که کنش سیاسی در جامعه انجام می‌دهد، معمولاً ناگهان چنین چیزهایی نیست، اما این نگرانی زمانی پیش می‌آید که در فضای مجازی سوءاستفاده‌ای از احساسات کرده باشی و در آن لحظه مجبور شوی تکلیف خودت را روشن کنی که دقیقاً می‌خواهی چه کاری انجام دهی.»

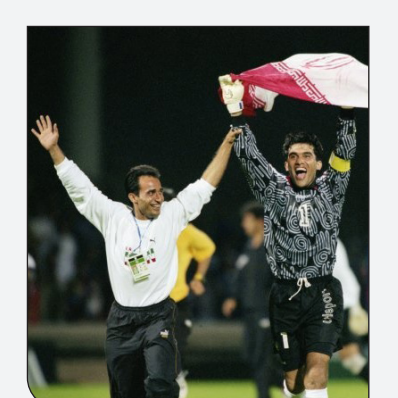
دیدگاه

تیم ما

فاطمه بااخانی

روزنامه‌نگار

عصر یکشنبه هشتم آذر ۱۳۷۶، در خیابان پرند پر نمی‌زد. همه در حال تماشای بازی ایران و استرالیا در جام جهانی ۱۹۹۸ بودند. استرالیا دو گل زده بود و ایران صفر همه با اضطراب چشم به صفحه تلویزیون دوخته بودیم. بازی از نظر من تمام شده بود، اما باز امید داشتیم لاقال یک گل بزنیم. همه نتسستم و تماشا کردیم که چطور تیم ملی موفق شد با دو گل کریم باقری و خداداد عزیزی، ایران را به جام جهانی بریزد.

در خانه‌ها غریب‌شادی بود، در خیابان‌ها هم، ما دوم خرداد، انتخابات را هم برده بودیم و حالا با این صعود به جام جهانی، امید بیشتری داشتیم به آینده؛ به ایرانی که قرار بود باهم بسازیمش. سرخوردگی ما از میدان سیاست یکبار نبود؛ مرحله‌به‌مرحله عقب رفتیم، هرچند همچنان هم گوشه ذهنمان امید داریم که شاید روزگاری خودمان و خواسته‌هایمان دیده شوند. در میدان فوتبال اما این عقب‌نشینی چهارسال قبل اتفاق افتاد؛ آن وقت که بخشی درباره کلمه «ملی» در کنار فوتبال میان جامعه درگرفت. اینکه چه گروه‌ها و افرادی در این جریان نقش داشتند، خودبحث مفصلی است؛ اینکه این مناقشه درست بود یا نه، باز شاید از عهده من خارج باشد. خارم هست در دور قبلی، بازی ایران و مراکش، در دفتر نشسته بودم و فوتبال می‌دیدم. امیدم این بود که ایران برنده‌این بازی باشد و ایران برنده شد. پس از کار به خیابان که آمدم، در میدان ولیعصر آنچه دیدم، ماشین‌های ضدشورش بودند و مأموران که با خوشحالی پرچم‌ها را تکان می‌دادند. بازی ایران و آمریکا که شد، گنج و منگ بودم. این بار ایران باخت و در خیابان، وقت حضور دیگران بود.

چهار سال از آن روزها هم گذشته است. بخشی همچنان همان گزاره‌های چهار سال پیش را دارند و برخی دیگر می‌گویند تیم ملی فوتبال، سرمایه اجتماعی ایرانی‌هاست و نباید آن را نادیده گرفت؛ حالا به هر بهانه‌ای، کدام درست است و کدام نادرست؟ دنبال کردن اخبار ورزشی را کنار گذاشته‌ام؛ انگار بار دیگری باشد بر شانه‌هایم و درگیر شدن با این شکافی که در جامعه سر برآورده است. با این همه می‌دانم که خبر برنده شدن تیم ملی ایران خوشحالم می‌کند، حتی اگر ثانیه‌ای باشد در میان این همه اخبار.

نوبت اول

سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت‌اسناد و املاک
استان اصفهان
اداره ثبت‌اسناد و املاک اداره
ثبت‌اسناد و املاک مرکزی اصفهان

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۰۴۷۲/۲۳۰۰۰۴۱۳/۱۴۰۵۶۰۳۰۴۱۳۰۰۰۰۰۰۰
قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی اداره ثبت‌اسناد و املاک مرکزی اصفهان تصرفات مالکانه بلاعراض بانوجهبه تقاضانامه ارائه شده‌ومستندات ضمیمه درصفحه ۲۷۸ دفتر ۱۳۸ املاک تمامت ده و دو هفتم حبه مشاع به استثناء بهاء ثمنیه اعبانی آن از ۷۲ حبه شش‌دانگ پلاک بنام خانم بتول محمودزاده سابقه ثبت و سند دارد لذا مالکیت خانم بتول محمودزاده به شناسنامه شماره ۸۸۷ کدملی ۱۱۸۵۴۱۲۵۴۰ صادره از اصفهان فرزند حسین نسبت به شش‌دانگ یکباب مغازه به مساحت ۲۵/۵ مترمربع فرموزی از پلاک شماره فرعی از ۱۷۶۷ اصلی واقع در اصفهان بخش ۲ اداره ثبت‌اسناد و املاک مرکزی اصفهان محرز گردیده است وبه‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۴/۰۱
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۴/۱۶
سید اسد اله موسوی
رئیس ثبت‌اسناد و املاک
شناسه آگهی: ۲۲۹۷۸۰

نوبت دوم

شرکت توزیع نیروی برق خراسان جنوبی
آگهی مناقصه عمومی
SKEDC

شرکت توزیع نیروی برق خراسان جنوبی در نظر دارد نسبت به برگزاری مناقصه به شرح جدول ذیل از طریق مناقصه عمومی اقدام نماید. داوطلبان می‌توانند برای دریافت اسناد از تاریخ ۳/۰۳/۱۴۰۵ لغایت ۲/۰۴/۱۴۰۵ به سایت <http://www.setadiran.ir> مراجعه و اسناد را دریافت نمایند و قیمت پیشنهادی خود را مطابق شرح مندرج در اسناد مناقصه تنها از طریق سامانه اندازات الکترونیکی دولت به شرح ذیل بازرگاری نمایند. در صورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن: ۰۳۴۰-۰۵۶۰ اداره قراردادها تماس حاصل فرمایید. محل افتتاح پاکات: خراسان جنوبی - بیرجند - سایت اداری - شرکت توزیع نیروی برق خراسان جنوبی - سالن جلسات

ردیف	شماره مناقصه	شرح	نوع اعتبار	مبلغ و تعیین (ضم‌اننامه) یا (پاکت واریز نقدی) (ریال)	تاریخ و ساعت مناقصه	پاکت مناقصه
۱	۴۰۵/د/۲۱۱	خرید ۱۵۰۰۰۰۰ مترکابل خود نگهدار فشار ضعیف ۴۰۵۰۰۲۵۰۲۵	داخلی	۳۷,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰	یکشنبه ۱۴۰۵/۰۴/۱۵	ساعت ۸ صبح
۲	۴۰۵/د/۲۱۲	خرید ۵۰۰۰۰ متر کابل خود نگهدار فشار ضعیف ۴۰۷۰۰۲۵۰۲۵	داخلی	۱۶,۲۵۰,۰۰۰,۰۰۰		

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۳/۳۰
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۴/۰۱

روابط عمومی شرکت توزیع نیروی برق خراسان جنوبی